

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2005/29/EY,

annettu 11 päivänä toukokuuta 2005,

sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen

(EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta

(sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon, ⁽¹⁾

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Perustamissopimuksen 153 artiklan 1 kohdassa ja 3 kohdan a alakohdassa määrätään, että yhteisö myötävaikuttaa kuluttajansuojan korkean tason toteuttamiseen toimenpiteillä, jotka se toteuttaa perustamissopimuksen 95 artiklan nojalla.
- (2) Perustamissopimuksen 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla taataan tavaroiden ja palvelujen vapaa liikkuvuus sekä sijoittautumisvapaus. Hyvän kauppataivan mukaisten menettelyjen kehittäminen alueella, jolla ei ole varsinaisia sisärajoja, on välttämätöntä, jotta voidaan tukea jäsenvaltiosta toiseen suuntautuvan toiminnan kehittämistä.
- (3) Sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevissa jäsenvaltioiden laeissa on tuntuvia eroja, jotka voivat aiheuttaa merkittäviä kilpailun vääristymiä ja haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Mainonnan alalla harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta 10 päivänä syyskuuta

1984 annetussa neuvoston direktiivissä 84/450/ETY ⁽³⁾ vahvistetaan vähimmäisvaatimukset harhaanjohtavaa mainontaa koskevan lainsäädännön yhdenmukaistamiseksi, mutta siinä ei estetä jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai antamasta säännöksiä, joilla tarjotaan kattavampi suoja kuluttajille. Tämän vuoksi harhaanjohtavaa mainontaa koskevat jäsenvaltioiden säännökset ovat hyvin erilaisia.

- (4) Erot aiheuttavat epävarmuutta siitä, mitä kansallisia sääntöjä sovelletaan kuluttajien taloudellisia etuja vahingoittaviin sopimattomiin kaupallisiin menettelyihin, ja luovat monia esteitä, joilla on vaikutusta elinkeinonharjoittajiin ja kuluttajiin. Nämä esteet lisäävät sisämarkkinoiden vapauksien hyödyntämisestä elinkeinonharjoittajille aiheutuvia kustannuksia, etenkin kun liikkeenharjoittajat haluavat harjoittaa rajatylittävää markkinointia, mainoskampanjatoimintaa ja myynninedistämistä. Tällaiset esteet saavat myös kuluttajat epävarmoiksi oikeuksistaan ja heikentävät heidän luottamustaan sisämarkkinoihin.

- (5) Kun yhteisön tasolla ei ole olemassa yhdenmukaisia sääntöjä, rajatylittävään palvelujen ja tavaroiden tarjontaan tai sijoittautumisvapauteen kohdistuvat esteet voivat Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan olla perusteltavissa silloin, kun niillä pyritään suojelemaan yleisesti hyväksytyjä yleisen edun mukaisia tavoitteita ja kun esteet ovat oikeassa suhteessa näihin tavoitteisiin nähden. Perustamissopimuksen määräyksissä ja yhteisön johdetussa oikeudessa olevissa vapaata liikkuvuutta koskevissa säännöksissä vahvistettujen yhteisön tavoitteiden sekä kaupallista viestintää koskevan komission politiikan, kuten se on ilmaistu komission tiedonannossa "Kaupallista viestintää sisämarkkinoilla koskevan vihreän kirjan seuranta", mukaisesti tällaiset esteet olisi poistettava. Esteet voidaan poistaa ainoastaan vahvistamalla yhteisön tasolla yhdenmukaiset säännöt, joilla saavutetaan korkeatasoinen kuluttajansuoja, sekä selventämällä yhteisön tasolla tiettyjä oikeudellisia käsitteitä siinä määrin kuin tämä on tarpeen sisämarkkinoiden moitteetoman toiminnan varmistamiseksi ja oikeusvarmuuden vaatimuksen täyttämiseksi.

⁽¹⁾ EUVL C 108, 30.4.2004, s. 81.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 20. huhtikuuta 2004 (EUVL C 104 E, 30.4.2004, s. 261), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 15. marraskuuta 2004 (EUVL C 38 E, 15.2.2005, s. 1) ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 24. helmikuuta 2005 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Neuvoston päätös, tehty 12. huhtikuuta 2005.

⁽³⁾ EYVL L 250, 19.9.1984, s. 17, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/55/EY (EYVL L 290, 23.10.1997, s. 18).

- (6) Tällä direktiivillä lähennetään jäsenvaltioiden lait, jotka koskevat kuluttajien taloudellisia etuja välittömästi vahingoittavia ja siten laillisesti toimivien kilpailijoiden taloudellisia etuja välillisesti vahingoittavia sopimattomia kaupallisia menettelyjä, sopimaton mainonta mukaan lukien. Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tällä direktiivillä suojellaan kuluttajia tällaisten sopimattomien kaupallisten menettelyjen olennaisilta seurauksilta mutta siinä todetaan, että joissakin tapauksissa vaikutus kuluttajiin saattaa olla merkityksetön. Sen soveltamis- tai vaikutusalaan eivät kuulu sellaiset kansalliset lait, jotka koskevat sopimattomia kaupallisia menettelyjä, jotka vahingoittavat ainoastaan kilpailijoiden taloudellisia etuja tai jotka liittyvät elinkeinonharjoittajien välisiin liiketapahtumiin. Suhteellisuusperiaatteen täysin huomioon ottaen jäsenvaltioilla on edelleen halutessaan mahdollisuus säännellä kyseisiä käytäntöjä yhteisön lainsäädäntöä noudattaen. Tämän direktiivin soveltamis- tai vaikutusalaan eivät kuulu myöskään direktiivin 84/450/ETY säännökset, jotka koskevat elinkeinonharjoittajia mutta ei kuluttajia harhauttavaa mainontaa tai vertailevaa mainontaa. Tällä direktiivillä ei myöskään ole vaikutusta hyväksytyihin mainos- ja markkinointikäytäntöihin, kuten lainmukaiseen tuotesijoitteluun, brandin differointiin tai houkuttimien tarjontaan, jotka voivat legitimiä muuttaa kuluttajien käsitystä tuotteesta ja vaikuttaa heidän käyttäytymiseensä heikentämättä heidän mahdollisuuttaan tehdä perusteltu ratkaisu.
- (7) Tässä direktiivissä puututaan kaupallisiin menettelyihin, joilla pyritään välittömästi vaikuttamaan kuluttajien kaupallisiin ratkaisuihin suhteessa tuotteisiin. Siinä ei puututa kaupallisiin menettelyihin, joilla on ensisijaisesti muu tarkoitus, kuten vuosikertomusten ja yritysesteiden kaltaiseen sijoittajille suunnattuun kaupalliseen viestintään. Siinä ei puututa makuasioihin ja säädyllisyyskysymyksiin liittyviin oikeudellisiin vaatimuksiin, jotka poikkeavat suuresti toisistaan eri jäsenvaltioissa. Kadulla tapahtuvan kaupallisen yhteydenoton kaltaisia kaupallisia menettelyjä voidaan pitää epätoivottavina jäsenvaltioissa kulttuurisista syistä. Jäsenvaltioiden pitäisi sen vuoksi jatkossakin voida yhteisön lainsäädäntöä noudattaen kieltää alueellaan kaupallisia menettelyjä makuasioihin ja säädyllisyyskysymyksiin liittyvistä syistä, vaikka kyseisillä menettelyillä ei rajoitettaisikaan kuluttajan valinnanvapautta. Tätä direktiiviä ja erityisesti siihen sisältyviä yleislausekkeita sovellettaessa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota yksittäisen tapauksen olosuhteisiin.
- (8) Tällä direktiivillä suojellaan nimenomaisesti kuluttajien taloudellisia etuja elinkeinonharjoittajien sopimattomilta kaupallisilta menettelyiltä. Näin sillä myös välillisesti suojellaan laillisesti toimivia elinkeinonharjoittajia kilpailijoilta, jotka eivät noudata tämän direktiivin sääntöjä, ja siten taataan terve kilpailu sen koordinoimalla alalla. Samalla otetaan huomioon, että on olemassa muita kaupallisia menettelyjä, jotka eivät aiheuta haittaa kuluttajille, mutta voivat vahingoittaa kilpailijoita ja liikeasiakkaita. Komission olisi huolellisesti tarkasteltava, tarvitaanko epäterveen kilpailun alalla tämän direktiivin soveltamisalaa pidemmälle meneviä yhteisön toimia, ja tehtävä tarvittaessa säädösehdotus, joka kattaa nämä epäterveen kilpailun muut näkökohdat.
- (9) Tällä direktiivillä ei rajoiteta sopimattoman kaupallisen menettelyn vuoksi vahinkoa kärsineiden yksittäisiä toimia. Sillä ei myöskään rajoiteta yhteisön eikä jäsenvaltioiden sääntöjä, jotka koskevat sopimusoikeutta, teollis- ja tekijänoikeuksia, tuotteiden terveys- ja turvallisuusnäkökohtia, sijoittautumisedellytyksiä ja toimilupajärjestelmiä, mukaan lukien uhkapelitoimintaa koskevat yhteisön oikeuden mukaiset säännöt, yhteisön kilpailusääntöjä eikä niiden kansallisia täytäntöönpanosääntöjä. Jäsenvaltiot voivat siten pitää voimassa tai ottaa käyttöön kaupallisia käytäntöjä koskevia, esimerkiksi alkoholiin, tupakkaan tai lääkkeisiin liittyviä rajoituksia tai kieltöjä kuluttajien terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi alueellaan elinkeinonharjoittajan sijoittautumispaikasta riippumatta. Rahoituspalvelut ja kiinteä omaisuus edellyttävät monimutkaisuutensa ja niihin sisältyvien suurten riskien vuoksi yksityiskohtaisia vaatimuksia, elinkeinonharjoittajille asetettavat positiiviset velvoitteet mukaan luettuina. Tämän vuoksi tällä direktiivillä ei rahoituspalvelujen ja kiinteän omaisuuden alalla rajoiteta jäsenvaltioiden oikeutta antaa tätä direktiiviä tiukempia säännöksiä kuluttajien taloudellisten etujen suojelemiseksi. Tässä ei ole tarkoituksenmukaista säännellä jalometallituotteiden jalometallipitoisuuden varmentamista ja merkintää.
- (10) On tarpeen varmistaa, että tämä direktiivi on johdonmukaisessa suhteessa yhteisön nykyiseen lainsäädäntöön, varsinkin tapauksissa, joissa sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevia yksityiskohtaisia säännöksiä sovelletaan yksittäisiin sektoreihin. Tällä direktiivillä muutetaan direktiiviä 84/450/ETY, kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20 päivänä toukokuuta 1997 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 97/7/EY⁽¹⁾ ja kuluttajien etujen suojaamista tarkoittavista kieltokanteista 19 päivänä toukokuuta 1998 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 98/27/EY⁽²⁾ sekä kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalveluiden etämyynnistä 23 päivänä syyskuuta 2002 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/65/EY⁽³⁾. Vastaavasti tätä direktiiviä sovelletaan ainoastaan, mikäli ei ole olemassa erityisiä yhteisön säännöksiä, joilla säädellään tiettyjä

(1) EYVL L 144, 4.6.1997, s. 19, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2002/65/EY (EYVL L 271, 9.10.2002, s. 16).

(2) EYVL L 166, 11.6.1998, s. 51, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2002/65/EY.

(3) EYVL L 271, 9.10.2002, s. 16.

sopimattomien kaupallisten menettelyjen näkökohtia, kuten tiedottamisvaatimuksia ja kuluttajille annettavan tiedon esittämismuotoa koskevia vaatimuksia. Tällä direktiivillä tarjotaan kuluttajille suojaa, kun erityistä alakohtaista yhteisön lainsäädäntöä ei ole olemassa, ja kielletään elinkeinonharjoittajia luomasta vääriä vaikutelmia tuotteiden luonteesta. Tämä on erityisen tärkeää, kun kyseessä ovat monimutkaiset tuotteet, joihin liittyy kuluttajan kannalta suuri riski, kuten tietyt rahoituspalvelutuotteet. Tällä direktiivillä täydennetään siis kuluttajien taloudellista etua haittaaviin kaupallisiin menettelyihin sovellettavaa yhteisön lainsäädäntöä.

- (11) Pitkälle menevällä lähentymisellä, joka toteutetaan lähentämällä tällä direktiivillä kansalliset säännökset, päästään korkeatasoiseen yhteiseen kuluttajansuojaan. Tässä direktiivissä vahvistetaan yksi kuluttajien taloudellista käyttäytymistä vääristävien sopimattomien kaupallisten menettelyjen yleinen kieltö. Siinä säädetään myös säännöt aggressiivisille kaupallisille menettelyille, joita ei tällä hetkellä säädellä yhteisön tasolla.
- (12) Yhdenmukaistaminen tuo tuntuvasti lisää oikeusvarmuutta sekä kuluttajien että elinkeinonharjoittajien osalta. Sekä kuluttajat että elinkeinonharjoittajat voivat luottaa yhtenäisiin, hyvin määriteltyihin oikeuskäsitteisiin perustuviin sääntelypuitteisiin, joilla säädellään sopimattomien kaupallisten menettelyjen kaikkia näkökohtia Euroopan unionissa. Näin poistetaan kuluttajien taloudellisia etuja vahingoittavia sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevien sääntöjen hajanaisuudesta aiheutuvat esteet ja mahdollistetaan sisämarkkinoiden toteuttaminen tällä alalla.
- (13) Jotta yhteisön tavoitteet saavutetaan sisämarkkinoiden esteet poistamalla, on tarpeen korvata jäsenvaltioiden erilaiset voimassa olevat yleislausekkeet ja oikeusperiaatteet. Tässä direktiivissä vahvistetun yhden yhteisen yleiskielon piiriin kuuluvat siksi kuluttajien taloudellista käyttäytymistä vääristävät sopimattomat kaupalliset menettelyt. Kuluttajien luottamuksen lisäämiseksi yleiskieltoa olisi sovellettava yhtäläisesti sekä niihin sopimattomiin kaupallisiin menettelyihin, joita esiintyy ilman minkäänlaista elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välistä sopimussuhdetta, että niihin, joita esiintyy sopimuksen tekemisen jälkeen ja sen täytäntöönpanon aikana. Yleiskieltoa täydentävät säännöt, jotka koskevat kahta selvästi yleisintä kaupallisten menettelyjen tyyppiä eli harhaanjohtavia kaupallisia menettelyjä ja aggressiivisia kaupallisia menettelyjä.
- (14) On suotavaa, että harhaanjohtaviin kaupallisiin menettelyihin kuuluvat ne menettelyt, harhaanjohtava mainonta mukaan lukien, jotka kuluttajaa harhauttamalla estävät häntä tekemästä perustellun ja täten tehokkaan valinnan.

Harhaanjohtavaa mainontaa koskevien jäsenvaltioiden lakien ja käytäntöjen mukaisesti tässä direktiivissä luokitellaan harhaanjohtavat menettelyt harhaanjohtaviin toimiin ja harhaanjohtaviin mainitsematta jättämiin. Mainitsematta jättämisten osalta tässä direktiivissä yksilöidään rajoitettu joukko keskeisiä tietoja, joita kuluttaja tarvitsee perustellun kaupallisen ratkaisun tekemiseen. Tällaisia tietoja ei tarvitse antaa mainoksissa, vaan ainoastaan silloin, jos elinkeinonharjoittaja tekee ostokehotuksen, joka on selkeästi määritelty käsite tässä direktiivissä. Tässä direktiivissä omaksuttu täydellisen yhdenmukaistamisen lähestymistapa ei estä jäsenvaltioita määrittämästä kansallisessa lainsäädännössä tiettyjen tuotteiden, esimerkiksi keräilyesineiden tai sähkölaitteiden, sellaisia pääominaisuuksia, joiden mainitsematta jättämisellä olisi olennainen merkitys ostokehotusta tehtäessä. Tällä direktiivillä ei pyritä supistamaan kuluttajan valinnanmahdollisuutta kiellettyjen muiden tuotteiden kanssa samannäköisten tuotteiden myynnin edistäminen, paitsi jos samannäköisyys aiheuttaa kuluttajissa sekaannusta tuotteen kaupallisen alkuperän suhteen ja on sen vuoksi harhaanjohtavaa. Tällä direktiivillä ei tulisi rajoittaa yhteisön nykyistä lainsäädäntöä, jossa jäsenvaltioille annetaan nimenomaisesti mahdollisuus valita useiden kuluttajansuojaa koskevien sääntelyvaihtoehtojen välillä kaupallisten menettelyjen alalla. Erityisesti tällä direktiivillä ei tulisi rajoittaa henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY⁽¹⁾ 13 artiklan 3 kohdan soveltamista.

- (15) Kun yhteisön lainsäädännössä asetetaan kaupallista viestintää, mainontaa tai markkinointia koskevia tiedotusvaatimuksia, kyseistä tiedotusta pidetään tämän direktiivin mukaisesti olennaisena. Jäsenvaltioilla on mahdollisuus pitää voimassa tai lisätä tiedotusvaatimuksia, jotka liittyvät sopimusoikeuteen ja joilla on sopimusoikeudellisia seurauksia, jos tämä sallitaan nykyisten yhteisön lainsäädäntöön sisältyvien välineiden vähimmäislausekkeissa. Liitteessä II, joka ei ole tyhjentävä, on luettelo tällaisista yhteisön säännösten mukaisista tiedotusvaatimuksista. Ottaen huomioon, että tällä direktiivillä säädetään täydellisestä yhdenmukaistamisesta, ainoastaan yhteisön lainsäädännön mukaisia tiedotusvaatimuksia pidetään olennaisina tämän direktiivin 7 artiklan 5 kohtaa sovellettaessa. Jos jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön tiedotusvaatimuksia, jotka vähimmäislausekkeiden perusteella vastaavat siitä, mitä yhteisön lainsäädännössä vaaditaan tai ylittävät sen, näiden lisätiedotusvaatimusten täyttämättä jättäminen ei merkitse tämän direktiivin mukaista harhaanjohtavaa mainitsematta jättämistä. Sen sijaan jäsenvaltiot voivat yhteisön lainsäädäntöön sisältyvien vähimmäislausekkeiden sen salliessa ottaa käyttöön tai pitää voimassa tiukempia säännöksiä, jotka ovat yhteisön oikeuden mukaisia, varmistaakseen kuluttajien yksilöllisten sopimusperusteisten oikeuksien suojan korkeamman tason.

(¹) EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.

- (16) Aggressiivisia kaupallisia menettelyjä koskevien säännösten piiriin olisi kuuluttava ne menettelyt, jotka merkittävästi vähentävät kuluttajan valinnanvapautta. Näitä menettelyjä ovat häirinnän, pakottamisen, fyysinen voimankäyttö mukaan luettuna, ja sopimattoman vaikuttamisen käyttäminen.
- (17) Oikeusvarmuuden lisäämiseksi on suotavaa nimetä ne kaupalliset menettelyt, joita pidetään kaikissa olosuhteissa sopimattomina. Liitteessä I on sen vuoksi täydellinen luettelo kaikista kyseisistä menettelyistä. Nämä ovat ainoat kaupalliset menettelyt, joita voidaan pitää sopimattomina ilman 5–9 artiklan säännöksiin perustuvaa tapauskohtaista arviointia. Luetteloa voidaan muuttaa vain muuttamalla tätä direktiiviä.
- (18) On tarpeen suojella kaikkia kuluttajia sopimattomilta kaupallisilta menettelyiltä; yhteisöjen tuomioistuimien on kuitenkin ratkaistessaan mainontaa koskevia asioita direktiivin 84/450/ETY hyväksymisen jälkeen katsonut olevan tarpeen tarkastella vaikutusta kuvitteelliseen, tyypilliseen kuluttajaan. Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti ja direktiiviin sisältyvän suojelun tehokkaan soveltamisen mahdollistamiseksi tässä direktiivissä otetaan mittapuuksi yhteisöjen tuomioistuimen tulkinnan mukainen valistunut, kohtuullisen tarkkaavainen ja huolellinen keskivertokuluttaja, ottaen huomioon sosiaaliset, kulttuuriset ja kielelliset tekijät, mutta siinä on myös säännöksiä, joilla estetään sellaisten kuluttajien hyväksikäyttö, jotka erityispiirteidensä vuoksi ovat erityisen alttiita sopimattomille kaupallisille menettelyille. Jos kaupallinen menettely on kuitenkin erityisesti suunnattu jollekin tietyille kuluttajaryhmälle, kuten lapsille, on toivottavaa, että kaupallisen menettelyn vaikutusta arvioidaan kyseiseen ryhmään kuuluvan keskivertohenkilön kannalta. Tämän vuoksi on kohtuullista sisällyttää niiden menettelyiden luetteloon, jotka ovat kaikissa tilanteissa sopimattomia, säännös, jolla lapsia suojellaan heihin suoraan kohdistetulta kohtuuttomalta ostopaineelta, kuitenkin kieltämättä kokonaan lapsille suunnattua mainontaa. Keskivertokuluttaja ei ole tilastollinen mittapuu. Kansallisten tuomioistuinten ja viranomaisten on yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö huomioon ottaen käytettävä omaa harkintakykyään keskivertokuluttajan tyypillisen reaktion arvioimiseksi kussakin tapauksessa.
- (19) Jos kuluttajat ovat tiettyjen ominaisuuksiensa kuten ikänsä, henkisen tai fyysisen vajavaisuutensa tai herkkäuskoisuutensa vuoksi erityisen alttiita kaupallisen menettelyn tai sen perustana olevan tuotteen suhteen ja jos menettely todennäköisesti vääristää vain tällaisten kuluttajien taloudellista käyttäytymistä tavalla, jonka elinkeinonharjoittaja voi kohtuudella ennakoita, on tarpeen varmistaa heidän asianmukainen suojelunsa arvioimalla menettelyä kyseiseen ryhmään kuuluvan keskivertohenkilön näkökulmasta.
- (20) On aiheellista säätää käytännesääntöjen asemasta; niiden avulla elinkeinonharjoittajat voivat soveltaa tämän direktiivin periaatteita tehokkaasti yksittäisillä talouden aloilla. Aloilla, joilla on elinkeinonharjoittajien toimintaa sääteleviä pakollisia erityisvaatimuksia, on asianmukaista edellyttää sellaisissa myös alaa koskevien huolellisen ammatinharjoittamisen vaatimusten osoittamista. Valvonnalla, jota käytännesääntöjen ylläpitäjät harjoittavat kansallisella tai yhteisön tasolla sopimattomien kaupallisten menettelyjen eliminoimiseksi, voidaan mahdollisesti välttää hallinnolliset ja oikeustoimet, ja siksi sitä olisi edistettävä. Korkeatasoisen kuluttajansuojan saavuttamiseksi kuluttajajärjestöille voitaisiin tiedottaa käytännesäännöistä ja ne voitaisiin ottaa mukaan käytännesääntöjen laatimiseen.
- (21) Henkilöillä ja organisaatioilla, joilla kansallisen lainsäädännön mukaan on oikeutettu etu asiassa, on oltava oikeus-suojakeinot sopimattomien kaupallisten menettelyjen saattamiseksi joko tuomioistuimen tai sellaisen hallintoviranomaisen käsiteltäväksi, jolla on toimivalta ratkaista kanteet tai ryhtyä tarkoituksenmukaisiin oikeustoimiin. Vaikka todistustaakka onkin määriteltävä kansallisessa lainsäädännössä, on tarpeen kuitenkin antaa tuomioistuimille ja hallintoviranomaisille oikeus vaatia, että elinkeinonharjoittajat esittävät todisteita esittämiensä tosiasiaväittämien oikeellisuudesta.
- (22) On tarpeen, että jäsenvaltiot säätävät tämän direktiivin säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista, ja niiden on varmistettava, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (23) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa suunnitellun toiminnan tavoitteita, eli sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevista kansallisista laeista sisämarkkinoiden toiminnalle aiheutuvien esteiden poistamista ja korkeatasoisen yhteisen kuluttajansuojan tarjoamista lähentämällä sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevia jäsenvaltioiden lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen sisämarkkinoiden esteiden poistamiseksi ja korkeatasoisen yhteisen kuluttajansuojan saavuttamiseksi.
- (24) Tätä direktiiviä on syytä tarkastella uudelleen sen varmistamiseksi, että sillä puututaan sisämarkkinoiden esteisiin ja saavutetaan korkeatasoinen kuluttajansuoja. Uudelleen tarkastelun seurauksena voi olla, että komissio antaa ehdotuksen tämän direktiivin muuttamisesta, esimerkiksi siten,

että 3 artiklan 5 kohdassa säädetyn poikkeuksen voimasaoloa jatketaan tietyksi ajaksi ja/tai siten, että muuta kuluttajansuojalainsäädäntöä muutetaan ottaen huomioon komission kuluttajansuojastrategian mukainen sitoumus tarkastella uudelleen olemassa olevaa yhteisön säännöstöä korkeatasoisen yhteisen kuluttajansuojan saavuttamiseksi.

- (25) Tässä direktiivissä kunnioitetaan ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja perusoikeuksia ja periaatteita,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tarkoitus

Tämän direktiivin tarkoituksena on tukea sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja saavuttaa korkeatasoinen kuluttajansuoja lähentämällä jäsenvaltioiden lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotka koskevat kuluttajien taloudellisia etuja vahingoittavia sopimattomia kaupallisia menettelyjä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) "kuluttajalla" luonnollista henkilöä, joka tämän direktiivin alaan kuuluvissa kaupallisissa menettelyissä toimii tarkoituksessa, joka ei kuulu hänen elinkeino-, liike-, käsiteollisuus- tai ammattitoimintaansa;
- b) "elinkeinonharjoittajalla" luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tämän direktiivin alaan kuuluvissa kaupallisissa menettelyissä toimii tarkoituksessa, joka liittyy hänen elinkeino-, liike-, käsiteollisuus- tai ammattitoimintaansa, ja elinkeinonharjoittajan nimissä tai puolesta toimivaa henkilöä;
- c) "tuotteella" tavaraa tai palvelua, kiinteä omaisuus, oikeudet ja velvoitteet mukaan luettuina;
- d) "elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisillä kaupallisilla menettelyillä" (jäljempänä myös "kaupallisilla menettelyillä") elinkeinonharjoittajan tointa, mainitsematta jättämistä, käyttäytymistä tai edustamista, kaupallista viestintää, mukaan lukien mainontaa ja markkinointia, joka liittyy välittömästi tuotteen myynnin edistämiseen, myymiseen tai toimittamiseen kuluttajille;
- e) "kuluttajien taloudellisen käyttäytymisen olennaisella väärittämisellä" kaupallisen menettelyn käyttämistä heikentämään tuntuvasti kuluttajan kykyä tehdä perusteltu päätös, mikä saa kuluttajan tekemään sellaisen kaupallisen ratkaisun, johon hän ei muuten olisi päätenyt;
- f) "käytännessäännöillä" sopimusta tai jäsenvaltioiden laeista, asetuksista ja hallinnollisista määräyksistä riippumatonta sääntöä, joka määrittelee niiden elinkeinonharjoittajien käyttäytymisen, jotka sitoutuvat noudattamaan sääntöjä yhden tai useamman erityisen kaupallisen menettelyn tai liiketoiminnan alan osalta;
- g) "käytännessääntöjen ylläpitäjällä" tahoja, mukaan lukien elinkeinonharjoittaja tai elinkeinonharjoittajien ryhmä, joka vastaa käytännessääntöjen laatimisesta ja tarkistamisesta ja/tai sen valvomisesta, että ne, jotka ovat sitoutuneet sääntöihin, noudattavat niitä;
- h) "huolellisella ammatinharjoittamisella" sellaista erikoistaidon ja huolellisuuden tasoa, jota elinkeinonharjoittajan voidaan kohtuudella odottaa osoittavan kuluttajia kohtaan ja joka vastaa rehellistä markkinatapaa ja/tai vilpittömässä mielessä toimimisen yleistä periaatetta elinkeinonharjoittajan toimialalla;
- i) "ostokehotuksella" kaupallista viestiä, jossa ilmaistaan tuotteen ominaispiirteet ja hinta käytetyille kaupallisen viestinnän keinolle asianmukaisella tavalla ja näin mahdollistetaan kuluttajalle ostoksen tekeminen;
- j) "sopimattomalla vaikuttamisella" valta-aseman käyttämistä suhteessa kuluttajaan painostamistarkoituksessa, ilman että välttämättä käytettäisiin tai uhattaisiin käyttää fyysisistä voimaa, tavalla, joka merkittävästi rajoittaa kuluttajan kykyä tehdä perusteltu ratkaisu;
- k) "kaupallisella ratkaisulla" ratkaisua, jonka kuluttaja tekee siitä, aikooko hän ostaa sekä miten ja millä ehdoilla hän ostaa, maksaa kokonaisuudessaan tai osittain, pitää tuotteen tai luopua siitä tai käyttää sopimuksesta johtuvaa tuotteeseen kohdistuvaa oikeutta, tai siitä, päättääkö kuluttaja toimia tai pidettyä toimimasta;
- l) "säännellyllä ammatilla" yhdestä tai useammasta toiminnan lajista koostuvaa ammattitoimintaa, jonka aloittamiseksi tai harjoittamiseksi tai jonka jotakin harjoittamisen muotoa var-ten edellytetään suoraan tai välillisesti lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten mukaisesti määrättyä ammattipätevyyttä.

3 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan 5 artiklassa tarkoitettuihin elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisiin sopimattomiin kaupallisiin menettelyihin ennen jotakin tuotetta koskevaa liiketoimintaa ja sen jälkeen.

2. Tällä direktiivillä ei rajoiteta sopimusoikeutta eikä erityisesti sopimuksen pätevyyttä, tekemistä tai vaikutusta koskevia sääntöjä.

3. Tällä direktiivillä ei rajoiteta yhteisön tai jäsenvaltioiden sääntöjä, jotka liittyvät tuotteiden terveys- ja turvallisuusnäkökohtiin.

4. Jos tämän direktiivin säännökset ovat ristiriidassa sopimattomien kaupallisten menettelyjen yksittäisiä näkökohtia säätelevien muiden yhteisön sääntöjen kanssa, jälkimmäisillä on etusija ja niitä sovelletaan kyseisiin yksittäisiin näkökohtiin.

5. Jäsenvaltiot voivat kuuden vuoden ajan 12 päivästä kesäkuuta 2007 lähtien jatkaa tämän direktiivin mukaisen lähentämisen alalla tätä direktiiviä rajoittavampien tai ohjailevampien kansallisten säännösten soveltamista, joilla säännöksillä pannaan täytäntöön yhdenmukaistamisen vähimmäistasoa koskevia lausekkeita sisältäviä direktiivejä. Näiden säännösten on oltava olennaisia riittävän kuluttajansuojan varmistamiseksi sopimattomia kaupallisia menettelyitä vastaan, ja niiden on oltava oikeassa suhteessa tämän tavoitteen saavuttamiseen. Jäljempänä 18 artiklassa tarkoitettuun uudelleen tarkasteluun voi, jos katsotaan tarpeelliseksi, sisältyä ehdotus tämän poikkeuksen voimassaolon jatkamisesta tietyksi rajoitetuksi ajaksi.

6. Jäsenvaltioiden on viipymättä toimitettava komissiolle kansalliset säännökset, joita ne soveltavat 5 kohdan nojalla.

7. Tällä direktiivillä ei rajoiteta tuomioistuinten lainkäyttövaltaa koskevien sääntöjen soveltamista.

8. Tällä direktiivillä ei rajoiteta mahdollisia sijoittautumista tai toimilupajärjestelmiä koskevia edellytyksiä eikä hyvää ammattitapaa koskevia sääntöjä tai muita säänneltyjä ammatteja sääteleviä erityissääntöjä, joiden tarkoituksena on korkeiden rehellisyyttä koskevien vaatimusten ylläpitäminen ammattikunnan puolesta ja joita jäsenvaltiot voivat yhteisön lainsäädännön mukaisesti asettaa ammattikunnalle.

9. Direktiivissä 2002/65/EY määriteltyjen rahoituspalvelujen sekä kiinteän omaisuuden osalta jäsenvaltiot voivat asettaa vaatimuksia, jotka ovat ohjailevampia tai rajoittavampia kuin tämä direktiivi alalla, jota se lähentää.

10. Tätä direktiiviä ei sovelleta jalometallituotteiden jalometallipitoisuuden varmentamista ja merkintää koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten soveltamiseen.

4 artikla

Sisämarkkinat

Jäsenvaltiot eivät saa rajoittaa palveluiden tarjonnan vapautta eivätkä tavaroiden vapaata liikkumista tämän direktiivin yhdenmukaistamisen alaan kuuluvista syistä.

2 LUKU

SOPIMATTOMAT KAUPALLISET MENETTELYT

5 artikla

Sopimattomien kaupallisten menettelyjen kieltäminen

1. Sopimattomat kaupalliset menettelyt ovat kiellettyjä.
2. Kaupallinen menettely on sopimaton, mikäli:
 - a) se on huolellisen ammatinharjoittamisen vaatimusten vastainen;
 - ja
 - b) se vääristää olennaisesti tai on omiaan vääristämään olennaisesti menettelyn saavutettavissa tai kohteena olevan keskivertokuluttajan tai, kun kaupallinen menettely on suunnattu tietylle kuluttajaryhmälle, ryhmään kuuluvan keskivertohenkilön taloudellista käyttäytymistä tuotteeseen nähden.

3. Kaupallisia menettelyjä, jotka todennäköisesti vääristävät olennaisesti vain selkeästi tunnustettavissa olevan kuluttajaryhmän taloudellista käyttäytymistä, joka on erityisen altis käytännön tai sen perustana olevan tuotteen suhteen henkisen tai fyysisen vajaavaisuutensa, ikänsä tai herkkäuskoisuutensa vuoksi tavalla, jonka elinkeinonharjoittajan voidaan kohtuudella odottaa ennakoivan, arvioidaan kyseiseen ryhmään kuuluvan keskivertohenkilön näkökulmasta. Tällä ei rajoiteta yleisiä ja lainmukaisia mainontakäytäntöjä, joiden mukaisesti voidaan esittää liioittelevia väitteitä tai väitteitä, joita ei ole tarkoitus ymmärtää kirjaimellisesti.

4. Sopimattomia ovat erityisesti kaupalliset menettelyt, jotka ovat:

a) harhaanjohtavia 6 ja 7 artiklassa esitetyn mukaisesti;

tai

b) aggressiivisia 8 ja 9 artiklassa esitetyn mukaisesti.

5. Liitteessä I on luettelo niistä kaupallisista menettelyistä, joita pidetään kaikissa olosuhteissa sopimattomina. Samaa luetteloa on sovellettava kaikissa jäsenvaltioissa ja sitä voidaan muuttaa ainoastaan muuttamalla tätä direktiiviä.

1 Jakso

Harhaanjohtavat kaupalliset menettelyt

6 artikla

Harhaanjohtavat toimet

1. Kaupallista menettelyä pidetään harhaanjohtavana, jos se sisältää virheellistä tietoa ja on siten totuuden vastainen tai jos se millään tavoin, yleinen esitystapa mukaan luettuna, harhauttaa tai on omiaan harhauttamaan keskivertokuluttajaa, vaikka tieto olisi-kin tosiasiallisesti virheetön jonkin seuraavassa esitetyn seikan osalta, ja jos se joka tapauksessa saa tai todennäköisesti saa hänet tekemään kaupallisen ratkaisun, jota hän ei muuten olisi tehnyt:

a) tuotteen olemassaolo tai sen luonne;

b) tuotteen pääominaisuudet, kuten sen saatavuus, edut, riskit, suorittaminen, koostumus, lisävarusteet, myynninjälkeinen asiakastuki ja valitusten käsittely, valmistus- tai suoritustapa ja -ajankohta, toimitus, käyttökelpoisuus, käyttötarkoitus, määrä, tuote-erittely, maantieteellinen tai kaupallinen alkuperä tai tulokset, joita sitä käyttämällä odotetaan saavutettavan, taikka tuotteelle tehtyjen testien tai tarkastusten tulokset ja olennaiset piirteet;

c) elinkeinonharjoittajan sitoumusten laajuus, kaupallisen menettelyn perusteet ja myyntiprosessin luonne, maininta tai tunnus, joka liittyy tuotteen tai elinkeinonharjoittajan suoraan tai välilliseen sponsorointiin tai hyväksyntään;

d) hinta tai sen laskentatapa tai erityinen hintaetus;

e) huollon, osan, vaihtamisen tai korjauksen tarve;

f) elinkeinonharjoittajan tai hänen edustajansa luonne, ominaisuudet ja oikeudet, kuten henkilöllisyys ja varallisuus, pätevyys, asema, hyväksyntä, kytkentä tai yhteys ja hänen omistamansa teolliset, kaupalliset ja immateriaalioikeudet tai saamansa palkinnot ja tunnustukset;

g) kuluttajan oikeudet, mukaan lukien oikeus korvaukseen tai hyvitykseen sellaisena kuin niistä on säädetty kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1999/44/EY⁽¹⁾, tai kuluttajan mahdollisesti kohtaamat riskit.

2. Kaupallista menettelyä pidetään harhaanjohtavana myös, mikäli se asiayhteydessä, kun otetaan huomioon kaikki seikat ja olosuhteet, näin saa tai todennäköisesti saa keskivertokuluttajan tekemään kaupallisen ratkaisun, jota hän ei muuten olisi tehnyt, ja mikäli siihen liittyy:

a) tuotteen markkinointi, mukaan lukien vertaileva mainonta, joka aiheuttaa sekaannusta kilpailijan tuotteiden, tavaramerkkien, kaupanimitysten ja muiden erottavien tunnusten kanssa;

b) sellaisten sitoumusten noudattamatta jättäminen, jotka sisältyvät käytännesääntöihin, joita elinkeinonharjoittajat ovat sitoutuneet noudattamaan, mikäli:

i) sitoumus ei ole pyrkimysluonteinen vaan vakaa ja todennettavissa oleva;

ja

ii) elinkeinonharjoittaja ilmoittaa kaupallisen menettelyn yhteydessä, että hän noudattaa käytännesääntöjä.

7 artikla

Harhaanjohtavat mainitsematta jättämiset

1. Kaupallista menettelyä pidetään harhaanjohtavana, jos sen asiayhteydessä, kun otetaan huomioon kaikki seikat ja olosuhteet sekä viestintäväliseen rajoitukset, jätetään mainitsematta olennaisia tietoja, joita keskivertokuluttaja tarvitsee asiayhteyden mukaan perustellun kaupallisen ratkaisun tekemiseen, ja jos se näin saa tai todennäköisesti saa keskivertokuluttajan tekemään kaupallisen ratkaisun, jota hän ei muuten olisi tehnyt.

⁽¹⁾ EYVL L 171, 7.7.1999, s. 12.

2. Harhaanjohtavana mainitsematta jättämisenä, ottaen huomioon 1 kohdassa kuvatut seikat, pidetään myös sitä, jos elinkeinonharjoittaja salaa tai antaa epäselvällä, käsittämättömällä tai moniselitteisellä tavalla tai väärään aikaan kyseisessä kohdassa tarkoitettua olennaista tietoa taikka jättää mainitsematta kaupallisen menettelyn kaupallisen tarkoituksen, ellei se ilmene asiayhteydestä, mikäli jommassakummassa tapauksessa se saa tai todennäköisesti saa keskivertokuluttajan tekemään kaupallisen ratkaisun, jota hän muuten ei olisi tehnyt.

3. Jos kaupallisen menettelyn ilmoittamisessa käytettävä väline asettaa paikkaan tai aikaan liittyviä rajoituksia, nämä rajoitukset sekä elinkeinonharjoittajan mahdollisesti toteuttamat toimenpiteet tietojen välittämiseksi kuluttajille muilla tavoin otetaan huomioon päätettäessä siitä, onko tietoja jätetty mainitsematta.

4. Ostokehotuksissa pidetään olennaisina seuraavia tietoja, jolleivät ne ilmene asiayhteydestä:

- a) tuotteen pääominaisuudet siinä laajuudessa kuin viestintävälineen ja tuotteen kannalta on asianmukaista;
- b) elinkeinonharjoittajan maantieteellinen osoite ja henkilöllisyys, kuten esimerkiksi hänen toiminimensä ja tarvittaessa sen elinkeinonharjoittajan maantieteellinen osoite ja henkilöllisyys, jonka puolesta hän toimii;
- c) hinta veroineen tai, ellei tuotteen luonteesta johtuen hintaa voida kohtuudella laskea etukäteen, hinnan laskutapa sekä tapauksen mukaan kaikki muut rahti-, toimitus- tai postimaksut tai, ellei näitä kustannuksia voida kohtuudella laskea etukäteen, se seikka, että kuluttaja voi joutua maksamaan tällaisia lisämaksuja;
- d) maksujärjestelyt, toimitus, suorittaminen ja valitusten käsittelyihin sovellettava käytäntö, mikäli ne poikkeavat huolellisen ammatinharjoittamisen vaatimuksista;
- e) kun tuotteisiin ja liiketoimiin liittyy irtisanomis- tai peruuttamisoikeus, maininta tästä oikeudesta.

5. Yhteisön lainsäädännössä vahvistettuja kaupallista viestintää, mainontaa tai markkinointia mukaan luettuna, koskevia tiedotusvaatimuksia pidetään olennaisina. Liitteessä II, joka ei ole tyhjentyvä, on luettelo tällaisista vaatimuksista.

2 Jakso

Aggressiiviset kaupalliset menettelyt

8 artikla

Aggressiiviset kaupalliset menettelyt

Kaupallista menettelyä pidetään aggressiivisena, jos se asiayhteydessä, kun otetaan huomioon kaikki seikat ja olosuhteet, häirinnän, pakottamisen, fyysinen voimankäyttö mukaan luettuna, tai sopimattoman vaikuttamisen keinoin merkittävästi heikentää tai on omiaan merkittävästi heikentämään keskivertokuluttajan valinnanvapautta tai käyttäytymistä suhteessa tuotteeseen ja näin saa tai todennäköisesti saa hänet tekemään kaupallisen ratkaisun, jota hän ei muuten olisi tehnyt.

9 artikla

Häirinnän, pakottamisen ja sopimattoman vaikuttamisen käyttäminen

Määritettäessä, käytetäänkö kaupallisessa menettelyssä häirintää, pakottamista, fyysinen voimankäyttö mukaan luettuna, tai sopimatonta vaikuttamista, huomioon otetaan:

- a) sen ajoitus, tapahtumapaikka, luonne ja kesto;
- b) uhkaava tai halventava kielenkäyttö tai käyttäytyminen;
- c) elinkeinonharjoittajan vaikuttaminen tuotetta koskevaan kuluttajan ratkaisuun käyttämällä tiedossaan olevia vastoinkäymisiä tai seikkoja, jotka ovat niin vakavia, että ne heikentävät kuluttajan arvostelukykyä;
- d) elinkeinonharjoittajan asettamat vaikeat ja kohtuuttomat sopimuksen ulkopuoliset esteet, kun kuluttaja haluaa käyttää sopimukseen sisältyviä oikeuksiaan, mukaan lukien oikeutta päättää sopimus tai vaihtaa tuotetta tai elinkeinonharjoittajaa;
- e) uhkaus ryhtyä toimiin, jotka eivät ole laillisesti mahdollisia.

3 LUKU

KÄYTÄNNESÄÄNNÖT

10 artikla

Käytännესäännöt

Tällä direktiivillä ei estetä käytännესääntöjen ylläpitäjiä harjoittamasta sopimattomien kaupallisten menettelyjen valvontaa, johon jäsenvaltiot saavat kannustaa, eikä 11 artiklassa tarkoitettuja henkilöitä tai yhteisöjä kääntymästä tällaisten toimielinten puoleen, jos asian käsittely näissä elimissä täydentää kyseisessä artiklassa tarkoitettua tuomioistuin- tai hallintomenettelyä.

Valvojan elimen puoleen kääntyminen ei missään tapauksessa merkitse lupumista 11 artiklassa tarkoitettusta oikeus- tai hallintoviranomaisen puoleen kääntymisestä.

4 LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

11 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että käytettävissä on riittävät ja tehokkaat keinot sopimattomien kaupallisten menettelyjen torjumiseksi, jotta tämän direktiivin säännöksiä noudatetaan kuluttajien edun edellyttämällä tavalla.

Näihin keinoihin kuuluvat säännökset, joiden mukaisesti sellaiset henkilöt tai yhteisöt, joiden etua sopimattomien kaupallisten menettelyjen torjuminen kansallisen lainsäädännön mukaisesti koskee, kilpailijat mukaan luettuina, voivat

a) ryhtyä oikeudellisiin toimiin tällaisten sopimattomien kaupallisten menettelyjen suhteen;

ja/tai

b) saattaa tällaiset sopimattomat kaupalliset menettelyt sellaisen hallintoviranomaisen käsiteltäväksi, jolla on toimivalta joko ratkaista valitukset tai panna vireille asianmukainen oikeudenkäynti asiassa.

Kunkin jäsenvaltion on ratkaistava, kumpi näistä mahdollisuuksista on käytettävissä ja onko tuomioistuimilla tai hallintoviranomaisilla oikeus vaatia, että valituksen käsittelyssä on turvauduttava muihin olemassa oleviin keinoihin, joihin luetaan myös 10 artiklassa tarkoitettut menettelyt, ennen asian ottamista

ratkaistavaksi. Keinot ovat käytettävissä riippumatta siitä, ovatko asianomaiset kuluttajat sen jäsenvaltion alueella, jossa elinkeinonharjoittaja sijaitsee, vai jossakin toisessa jäsenvaltiossa.

Kunkin jäsenvaltion on ratkaistava:

a) voidaanko nämä oikeuskeinot ottaa käyttöön erikseen tai yhdessä useita samalla talouden alalla toimivia elinkeinonharjoittajia vastaan;

ja

b) voidaanko nämä oikeuskeinot ottaa käyttöön käytännესääntöjen ylläpitäjää vastaan silloin, kun asianomaisissa käytännესäännöissä edistetään oikeudellisten vaatimusten noudattamista jättämistä.

2. Jäsenvaltioiden on 1 kohdassa tarkoitettujen säännösten nojalla annettava tuomioistuimille tai hallintoviranomaiselle tapauksissa, joissa ne pitävät sitä kaikkien asiaan liittyvien etujen ja etenkin yleisen edun kannalta tarpeellisena, toimivalta

a) määrätä sopimattomat kaupalliset menettelyt lopetettavaksi tai hakea tuomioistuimelta päätöstä niiden lopettamisesta,

tai

b) kieltää sopimaton kaupallinen menettely tai hakea tuomioistuimelta päätöstä menettelyn kieltämisestä, jollei menettelyä vielä ole käytetty mutta sen käyttäminen on odotettavissa,

vaikka tosiasiallisen vahingon syntymistä taikka elinkeinonharjoittajan tahallisuutta tai huolimattomuutta ei olisi näytetty.

Jäsenvaltioiden on myös säädettävä kiireellisestä menettelystä, jota noudattaen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut toimenpiteet voidaan toteuttaa

— joko väliaikaisina,

tai

— lopullisina

siten, että kukin jäsenvaltio saa valita jommankumman näistä kahdesta vaihtoehdosta.

Lisäksi jäsenvaltiot voivat, poistaakseen sopimattomien kaupallisten menettelyjen pysyvät vaikutukset, antaa tuomioistuimille tai hallintoviranomaisille, jos kaupalliset menettelyt on lopullisella päätöksellä määrätty lopetettavaksi, toimivallan

a) määrätä kyseinen päätös kokonaan tai osittain julkaistavaksi tarkoituksenmukaiseksi katsomassaan muodossa;

b) määrätä lisäksi oikaisu julkaistavaksi asiassa.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen hallintoviranomaisten tulee

a) olla kokoonpanoltaan sellaisia, että niiden puolueettomuudesta ei ole epäilyksiä;

b) saada riittävät toimivaltuudet valitusten johdosta tekemiensä päätösten noudattamisen tehokasta valvomista ja turvaamista varten;

c) säännönmukaisesti perustella päätöksensä.

Jos 2 kohdassa tarkoitettua toimivaltaa käyttää yksinomaan hallintoviranomainen, sen päätökset tulee aina perustella. Lisäksi tällöin on säädettävä menettelystä, jolla viranomaisen toimivallan virheellinen tai sopimaton käyttö tai käyttämisen laiminlyönti voidaan saattaa tuomioistuimen tutkittavaksi.

12 artikla

Tuomioistuimet ja hallintoviranomaiset: väittämien osoittaminen oikeiksi

Jäsenvaltioiden on annettava tuomioistuimille tai hallintoviranomaisille 11 artiklassa tarkoitetuissa riita-asioissa tai hallintomenettelyissä toimivalta

a) vaatia elinkeinonharjoittajaa näyttämään toteen kaupalliseen menettelyyn liittyvien tosiasiaväittämien paikkansapitävyys, jos se elinkeinonharjoittajan ja menettelyn muiden asianosaisten oikeudet edut sekä kyseiseen tapaukseen liittyvät seikat huomioon ottaen on aiheellista;

ja

b) katsoa tosiasiaväittämät virheellisiksi, jollei a alakohdan mukaisesti vaadittua näyttöä esitetä tai jos tuomioistuin tai hallintoviranomainen pitää sitä riittämättömänä.

13 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

14 artikla

Direktiivin 84/450/ETY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 84/450/ETY seuraavasti:

1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

Tämän direktiivin tarkoituksena on suojella elinkeinonharjoittajia harhaanjohtavalta mainonnalta ja sen kohtuuttomilta seurauksilta sekä vahvistaa ne edellytykset, joiden toteutuessa vertaileva mainonta on sallittua."

2) 2 artiklassa:

— Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. 'myyjällä tai toimittajalla' (jäljempänä 'elinkeinonharjoittajalla') tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka toimii sellaisessa tarkoituksessa, joka liittyy hänen elinkeino-, liike-, käsiteollisuus- tai ammattitoimintaansa ja elinkeinonharjoittajan nimissä tai puolesta toimivaa henkilöä";

— Lisätään kohta seuraavasti:

"4. 'käytännösääntöjen ylläpitäjällä' tarkoitetaan tahoa, mukaan lukien elinkeinonharjoittaja tai elinkeinonharjoittajien ryhmä, joka vastaa käytännösääntöjen laatimisesta ja tarkistamisesta ja/tai sen valvomista, että ne, jotka ovat sitoutuneet sääntöihin, noudattavat niitä."

3) Korvataan 3 a artikla seuraavasti:

”3 a artikla

1. Vertaileva mainonta on vertailun osalta sallittua, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) se ei ole tämän direktiivin 2 artiklan 2 kohdassa, 3 artiklassa ja 7 artiklan 1 kohdassa tai sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11 päivänä toukokuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY 6 ja 7 artiklassa tarkoitettua harhaanjohtavaa mainontaa (*);
- b) siinä verrataan samoja tarpeita tyydyttäviä tai samaan tarkoitukseen aiottuja tavaroita tai palveluja;
- c) siinä vertaillaan puolueettomasti näiden tavaroiden tai palvelujen yhtä tai useampaa olennaista, merkityksellistä, todennettavissa olevaa ja edustavaa piirrettä, joihin voi kuulua myös hinta;
- d) siinä ei vähätellä tai panetella kilpailijan tavaramerkkiä, kaupanimeä, muuta erottavaa tunnusta, tavaroita, palveluja, toimintaa tai olosuhteita;
- e) alkuperänimityksellä varustettujen tuotteiden osalta vertailu kohdistuu kussakin tapauksessa tuotteisiin, joiden nimitys on sama;
- f) siinä ei käytetä epäoikeutetusti hyväksi kilpailijan tavaramerkin, kaupanimityksen tai muiden erottavien tunnusten tunnetta taikka kilpailevan tuotteen alkuperänimitystä;
- g) siinä ei esitetä tavaroita tai palveluja sellaisten tavaroiden tai palvelujen jäljitelminä tai toisintoina, joilla on suojattu tavaramerkki tai kaupallinen nimi;
- h) siinä ei aiheuteta sekaannusta elinkeinonharjoittajien keskuudessa mainostajan ja kilpailijan välillä tai mainostajan ja kilpailijan tavaramerkkien, kaupanimitysten, muiden erottavien tunnusten, tavaroiden tai palvelujen välillä.

4) Korvataan 4 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että käytettävissä on riittävät ja tehokkaat keinot harhaanjohtavan mainonnan torjumiseksi ja vertailevaa mainontaa koskevien säännösten noudattamiseksi elinkeinonharjoittajien ja kilpailijoiden edun edellyttämällä tavalla. Näihin keinoihin kuuluvat säännökset, joiden mukaisesti sellaiset henkilöt tai yhteisöt, joiden etua harhaanjohtavan mainonnan kieltäminen tai vertailevan mainonnan säänteleminen kansallisen lainsäädännön mukaisesti koskee, voivat:

a) ryhtyä oikeudellisiin toimiin tällaisen mainonnan suhteen;

tai

b) saattaa tällaisen mainonnan sellaisen hallintoviranomaisen käsiteltäväksi, jolla on toimivalta joko ratkaista valitukset tai panna vireille asianmukainen oikeudenkäynti asiassa.

Kunkin jäsenvaltion on ratkaistava, kumpi näistä mahdollisuuksista on käytettävissä ja onko tuomioistuimilla tai hallintoviranomaisilla oikeus vaatia, että valituksen käsittelyssä on turvauduttava muihin olemassa oleviin keinoihin, joihin luetaan myös 5 artiklassa tarkoitettujen menettelyt, ennen asian ottamista ratkaistavaksi.

Kunkin jäsenvaltion on ratkaistava:

a) voidaanko nämä oikeuskeinot ottaa käyttöön erikseen tai yhdessä useita samalla talouden alalla toimivia elinkeinonharjoittajia vastaan;

ja

b) voidaanko nämä oikeuskeinot ottaa käyttöön käytäntösääntöjen ylläpitäjää vastaan silloin, kun asianomaisissa käytäntösääntöissä edistetään oikeudellisten vaatimusten noudattamista jättämistä.”

5) Korvataan 7 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tällä direktiivillä ei estetä jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai antamasta säännöksiä laajemmasta elinkeinonharjoittajien ja kilpailijoiden suojasta harhaanjohtavan mainonnan osalta.”

(*) EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.”

15 artikla

Direktiivien 97/7/EY ja 2002/65/EY muuttaminen

- 1) Korvataan direktiivin 97/7/EY 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

Toimitus, jota ei ole tilattu

Koska sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11 päivänä toukokuuta 2005 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/29/EY (*) kielletään toimitukset, joita ei ole tilattu, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet vapauttaakseen kuluttajan vastasuorituksesta sellaisesta toimituksesta, jota ei ole tilattu; vastaamatta jättäminen ei tällöin merkitse tarjouksen hyväksymistä.

(*) EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.”

- 2) Korvataan direktiivin 2002/65/EY 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

Koska sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11 päivänä toukokuuta 2005 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/29/EY (*) kielletään toimitukset, joita ei ole tilattu, ja rajoittamatta jäsenvaltioiden säännöksiä etäsopimusten hiljaisesta uusimisesta, jos tällaisissa säännöissä sallitaan hiljainen uusiminen, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet vapauttaakseen kuluttajan veloitteista sellaisen toimituksen osalta, jota ei ole tilattu; vastaamatta jättäminen ei tällöin merkitse tarjouksen hyväksymistä.

(*) EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.”

16 artikla

Direktiivin 98/27/EY ja asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttaminen

- 1) Korvataan direktiivin 98/27/EY liitteessä oleva 1 kohta seuraavasti:

”1. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11 päivänä toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).”

- 2) Lisätään kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä (”asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä”) 27 päivänä loka-kuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 (1) liitteeseen kohta seuraavasti:

”16. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11 päivänä toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla (EUVL L 149/0 11.6.2005, s. 22).”

17 artikla

Tiedottaminen

Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet, jotta kuluttajat saavat tietoja niistä säännöksistä, joilla tämä direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja kannustettava tarvittaessa elinkeinonharjoittajia ja käytännesääntöjen ylläpitäjiä antamaan kuluttajille tietoa käytännesäännöistään.

18 artikla

Tarkistaminen

1. Komissio toimittaa viimeistään 12 päivänä kesäkuuta 2011 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kattavan kertomuksen tämän direktiivin ja erityisesti sen 3 artiklan 9 kohdan ja 4 artiklan ja liitteen I soveltamisesta, mahdollisuuksista yhdenmukaistaa ja yksinkertaistaa edelleen kuluttajansuojaan liittyvää yhteisön lainsäädäntöä sekä 3 artiklan 5 kohdan huomioon ottaen toimenpiteistä, jotka on toteutettava yhteisön tasolla kuluttajansuojan riittävän tason ylläpitämiseksi. Kertomukseen on liitettävä tarvittaessa ehdotus tämän direktiivin tai muun asiaankuuluvan yhteisön lainsäädännön tarkistamiseksi.

2. Euroopan parlamentti ja neuvosto pyrkivät ryhtymään perustamissopimuksen mukaisesti toimiin kahden vuoden kuluessa siitä, kun komissio on esittänyt 1 kohdassa tarkoitettua ehdotuksen.

19 artikla

Direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 12 päivänä kesäkuuta 2007. Niiden on ilmoitettava tästä ja myöhemmistä muutoksista komissiolle viipymättä.

(1) EUVL L 364, 9.12.2004, s. 1.

Niiden on alettava soveltaa näitä säännöksiä viimeistään 12 päivänä joulukuuta 2007. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

20 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

21 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä toukokuuta 2005.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. P. BORRELL FONTELLES

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

N. SCHMIT

LIITE I

**KAUPALLISET MENETTELYT, JOITA PIDETÄÄN KAIKISSA OLOSUHTEISSA
SOPIMATTOMINA**

Harhaanjohtavat kaupalliset menettelyt

- 1) Elinkeinonharjoittajan peräton väite, että hän on allekirjoittanut käytäntösäännöt.
- 2) Luotettavuus- tai laatumerkinnän tai vastaavan esittäminen ilman tarvittavaa lupaa.
- 3) Elinkeinonharjoittajan peräton väite, että julkinen tai muu taho on hyväksynyt käytäntösäännöt.
- 4) Elinkeinonharjoittajan peräton väite, että julkinen tai yksityinen elin on hyväksynyt tai sallinut elinkeinonharjoittajan toiminnan (tämän kaupalliset menettelyt mukaan lukien) tai tuotteen tai antanut tälle/sille luvan taikka tällaisen väitteen esittäminen ilman, että noudatetaan hyväksymiseen, sallimiseen tai luvan antamiseen liittyviä ehtoja.
- 5) Kehotus ostaa tuotteita tiettyyn hintaan ilmoittamatta, että elinkeinonharjoittajalla on kohtuullisia perusteita uskoa, ettei hän kykene toimittamaan tai järjestämään toista elinkeinonharjoittajaa toimittamaan näitä tai vastaavia tuotteita kyseiseen hintaan sellaisen ajan ja sellaisia määriä, jotka ovat kohtuullisia, tuote, sen myynnin edistämiseksi toteutettujen toimien laajuus ja tarjottu hinta huomioon ottaen (täkymainonta — bait advertising).
- 6) Kehotus ostaa tuotteita tiettyyn hintaan ja sitten:
 - a) kieltäytyminen näyttämästä mainostettua tuotetta kuluttajille,

tai
 - b) kieltäytyminen ottamasta tilauksia tuotteesta tai toimittamasta sitä kohtuujassa,

tai
 - c) viallisen kappaleen näyttäminen tuotteestatarkoituksena edistää toisen tuotteen myyntiä (täkymyynti — bait and switch).
- 7) Peräton ilmoitus, että tuote on saatavilla vain hyvin rajoitetun ajan tai että se on saatavilla tietyillä ehdoilla vain hyvin rajoitetun ajan, jotta kuluttajat tekisivät päätöksen välittömästi eikä heille jäisi riittävää tilaisuutta tai riittävästi aikaa tehdä perusteltu valinta.
- 8) Sitoutuminen tarjoamaan myynninjälkeisiä palveluita kuluttajille, joihin elinkeinonharjoittaja on ollut yhteydessä myyntiä edeltäneessä viestinnässä kielellä, joka ei ole sen jäsenvaltion virallinen kieli, jossa elinkeinonharjoittaja sijaitsee, ja tällaisen palvelun tarjoaminen jälkeinpäin ainoastaan jollain muulla kielellä, ilman että tästä ilmoitetaan selvästi kuluttajalle ennen tämän sitoutumista liiketoimeen.
- 9) Peräton ilmoitus tai sellaisen perättömän vaikutelman luominen, että tuotetta voidaan myydä laillisesti.

- 10) Kuluttajille lainsäädännössä annettujen oikeuksien esittäminen eräänä elinkeinonharjoittajan tarjouksen ominaisena piirteenä.
- 11) Tiedotusvälineiden toimituksellisen sisällön käyttäminen tuotteen myynnin edistämiseen siten, että elinkeinonharjoittaja on maksanut myynninedistämisen mutta ei ilmoita sitä selvästi sisällössä tai kuluttajalle selkeästi tunnistettavoin kuvin tai äänin (puffi). Tämä ei vaikuta direktiivin 89/552/ETY (¹) säännösten soveltamiseen.
- 12) Sisällöllisesti perättömän väitteen esittäminen sellaisen riskin luonteesta ja laajuudesta, joka kohdistuu kuluttajan henkilökohtaiseen tai hänen perheensä turvallisuuteen, jollei hän osta tuotetta.
- 13) Tietyn valmistajan tuotetta muistuttavan tuotteen myynnin edistäminen harhaanjohtamalla kuluttajaa tarkoituksellisesti uskomaan, että se on kyseisen valmistajan tekemä, vaikka tämä ei pidä paikkaansa.
- 14) Pyramidimyyntijärjestelmän luominen, käyttäminen tai edistäminen; järjestelmässä kuluttajan tekemän suorituksen vastineena on mahdollisuus saada korvausta etupäässä muiden kuluttajien värväämisestä järjestelmään eikä tuotteiden myynnistä tai kulutuksesta.
- 15) Perätön väite, jonka mukaan elinkeinonharjoittaja aikoo lopettaa kaupankäynnin tai muuttaa pois tiloista.
- 16) Väite, että tuotteet voivat helpottaa rahapeleissä voittamista.
- 17) Perätön väite, että tuotteella voidaan parantaa sairauksia, toimintahäiriöitä tai epämuodostumia.
- 18) Sellaisten sisällöllisesti virheellisten tietojen levittäminen, jotka koskevat markkinatilannetta tai mahdollisuutta löytää tuote ja joiden tarkoituksena on saada kuluttaja hankkimaan tuote huonommilla edellytyksillä kuin normaali markkinatilanne mahdollistaa.
- 19) Kaupallisessa menettelyssä esitetty väite kilpailusta tai palkinnosta, ilman että ilmoitettu tai kohtuullinen vastaava palkinto annetaan.
- 20) Tuotteen luonnehtiminen ilmaisulla ”ilmainen”, ”maksuton” tai vastaavalla ilmaisulla, jos kuluttajan on maksettava muita kuluja kuin kaupalliseen menettelyyn vastaamisesta ja tuotteen noutamisesta tai maksullisesta toimittamisesta aiheutuvat väistämättömät kulut.
- 21) Laskun tai vastaavan maksua koskevan asiakirjan sisällyttäminen markkinointiaineistoon siten, että kuluttajalle annetaan perätön vaikutelma, että hän on jo tilannut markkinoidun tuotteen.
- 22) Perättömän väitteen esittäminen tai perättömän vaikutelman luominen siitä, että elinkeinonharjoittaja ei toimi tarkoituksessa, joka liittyy hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa, tai esiintyminen vilpillisesti kuluttajana.
- 23) Perättömän vaikutelman luominen siitä, että tuotteeseen liittyvät myyminenjälkeiset palvelut ovat saatavilla muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa tuote myydään.

(¹) Neuvoston direktiivi 89/552/ETY, annettu 3 päivänä lokakuuta 1989, televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23), direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/36/EY (EYVL L 202, 30.7.1997, s. 60).

Aggressiiviset kaupalliset menettelyt

- 24) Sellaisen vaikutelman luominen, että kuluttaja ei voi poistua, ennen kuin sopimus on tehty.
- 25) Henkilökohtaiset käynnit kuluttajan kotona ja kuluttajan esittämien poistumis- tai palaamattajättämiskehotusten huomiotta jättäminen lukuun ottamatta perusteltavissa olevia tilanteita, jotka liittyvät sopimusvelvoitteen täyttämiseen kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- 26) Sinnikkäät ja ei-toivotut myyntiyhteydenotot puhelimitse, faksitse, sähköpostitse tai muuta etävälinettä käyttäen lukuun ottamatta perusteltavissa olevia tilanteita, jotka liittyvät sopimusvelvoitteen täyttämiseen kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Tällä ei rajoiteta direktiivin 97/7/EY 10 artiklan ja direktiivien 95/46/EY ⁽¹⁾ ja 2002/58/EY soveltamista.
- 27) Vaatimus, että kuluttajan, joka haluaa tehdä korvaushakemuksen vakuutuksen perusteella, on esitettävä asiakirjoja, joita ei kohtuudella voida pitää korvaushakemuksen hyväksyttävyyden kannalta olennaisina, tai järjestelmällinen vastaimmatta jättäminen asiaan liittyvään kirjeenvaihtoon, jotta kuluttaja jättäisi käyttämättä hänelle sopimuksen perusteella kuuluvia oikeuksia.
- 28) Mainoksiin sisällytetty lapsiin kohdistuva suora kehoitus ostaa tai suostutella heidän vanhempiaan tai muita aikuisia ostamaan mainostettuja tuotteita lapsille. Tällä säännöksellä ei rajoiteta televisiotoiminnasta annetun direktiivin 89/552/ETY 16 artiklan säännösten soveltamista.
- 29) Maksun vaatiminen heti tai myöhemmin elinkeinonharjoittajan toimittamista tuotteista, joita kuluttaja ei ole tilannut, tai tällaisten tuotteiden palautuksen tai säilyttämisen vaatiminen, paitsi jos tuote on direktiivin 97/7/EY 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimitettu korvaava tuote (toimitus, jota ei ole tilattu).
- 30) Kuluttajalle annettu selvä ilmoitus, että jollei tämä osta tuotetta tai palvelua, elinkeinonharjoittajan työpaikka tai toimeentulo on vaarassa.
- 31) Sellaisen perättömän vaikutelman luominen, että kuluttaja on jo voittanut, voittaa tai tietyllä tavalla toimiessaan voittaa palkinnon tai muun edun, vaikka tosiasiasa:
- mitään palkintoa tai etua ei ole,
 - tai
 - palkinnon tai muun edun saaminen edellyttää kuluttajalta rahasuoritusta tai kustannuksia vaativaa toimenpidettä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31), direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

LIITE II

YHTEISÖN SÄÄDÖKSET, JOISSA VAHVISTETAAN MAINONTAA JA
KAUPALLISTA VIESTINTÄÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖT

Direktiivin 97/7/EY 4 ja 5 artikla

Matkapaketeista, pakettilomista ja pakettikiertomatkoista 13 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/314/ETY ⁽¹⁾ 3 artikla

Ostajien suojaamisesta kiinteistöjen osa-aikaisen käyttöoikeuden ostosopimuksen tiettyihin osiin nähden 26 päivänä loka-kuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/47/EY ⁽²⁾ 3 artiklan 3 kohta

Kuluttajansuojasta kuluttajille tarjottavien tuotteiden hintojen ilmoittamisessa 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/6/EY ⁽³⁾ 3 artiklan 4 kohta

Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY ⁽⁴⁾ 86–100 artikla

Tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY ⁽⁵⁾ 5 ja 6 artikla (direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä)

Kulutusluottoja koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 87/102/ETY muuttamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/7/EY ⁽⁶⁾ 1 d artikla

Direktiivin 2002/65/EY 3 ja 4 artikla

Siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 85/611/ETY muuttamisesta rahastoyhtiöiden ja yksinkertaistettujen tarjousesitteiden sääntelemiseksi 21 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/107/EY ⁽⁷⁾ 1 artiklan 9 kohta

Vakuutusedustuksesta 9 päivänä joulukuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/92/EY ⁽⁸⁾ 12 ja 13 artikla

Henkivakuutuksesta 5 päivänä marraskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/83/EY ⁽⁹⁾ 36 artikla

⁽¹⁾ EYVL L 158, 23.6.1990, s. 59.

⁽²⁾ EYVL L 280, 29.10.1994, s. 83.

⁽³⁾ EYVL L 80, 18.3.1998, s. 27.

⁽⁴⁾ EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2004/27/EY (EUVL L 136, 30.4.2004, s. 34).

⁽⁵⁾ EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 101, 1.4.1998, s. 17.

⁽⁷⁾ EYVL L 41, 13.2.2002, s. 20.

⁽⁸⁾ EYVL L 9, 15.1.2003, s. 3.

⁽⁹⁾ EYVL L 345, 19.12.2002, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 2004/66/EY (EUVL L 168, 1.5.2004, s. 35).

Rahoitusvälineiden markkinoista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY ⁽¹⁾ 19 artikla

Muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/49/ETY ⁽²⁾ (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi) 31 ja 43 artikla

Arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä 4 päivänä marraskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY ⁽³⁾ 5, 7 ja 8 artikla

⁽¹⁾ EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/87/EY (EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1).

⁽³⁾ EUVL L 345, 31.12.2003, s. 64.